

CONDAC, GLAS 2

Ceasul Judecății mai-nainte văzându-l prurărea, te tânguiai cu amar, Efreme, ca un iubitor de liniștire, și învățător te-ai făcut cu fapta, Cuvioase: pentru aceasta, Părinte, îi scoli la pocăință pe cei ce se lenevesc.

1.

LECȚII DE VIAȚĂ: FERICIRI

Fericit cel ce s-a făcut cu desăvârșire slobod în Domnul de tot ce e pământesc în această viață deșartă și L-a îndrăgit pe Dumnezeu, Cel Unul Bun și Preamilostiv.

Fericit cel ce s-a făcut lucrător al virtuților și aduce, ca o țarină roditoare, mare belșug de roade al vieții celei în Domnul.

Fericit cel ce, stând în tot ceasul la dumnezeiasca strajă a rugăciunii ca un înger ceresc, are gânduri curate și nu-l lasă să se apropie de el pe vrăjmaș, ca să nu îi ia sufletul în robie și să nu îl depărteze de Dumnezeu Mântuitorul.

Fericit ce a îndrăgit lumina sfînteniei și nu și-a spurcat înaintea Domnului trupul său cu faptele cele de rușine ale vicleanului.

Fericit cel ce are în sine întotdeauna aducearea-aminte de Dumnezeu, fiindcă unul ca acesta este pe pământ ca un înger ceresc, neîncetat aducând slujbă Domnului cu frică și cu iubire.

Fericit cel ce iubește din tot sufletul pocăința, care îi mânțuiește pe păcătoși, și nu se îndulcește de păcat, ca să nu se arate nerecunoscător către Mântuitorul nostru Dumnezeu.

Fericit cel ce, ca un ostaș viteaz care păzește comorile împăratului, își păzește sufletul și trupul fără de prihană în Domnul.

Fericit cel ce, ca un înger ceresc, are gânduri curate și cu gura sa îl cântă pe Cel ce are stăpânire peste toată suflarea.

Fericit cel ce s-a făcut asemănător cu serafimii și heruvimii și niciodată nu se lenevește să aducă slujbă duhovnicească, slavoslovindu-L cu glas netăcut pe Domnul.

2.

SLAVOSLOVIE MÂNTUIITORULUI

Inchinu-mă Ție, Stăpâne, bine Te cuvântează, Bunule, mă rog Ție, Sfinte, cad la Tine, Iubitorule de oameni, și Te preaslăvesc pe Tine, Hristoase, fiindcă Tu, Unule-Născut, Stăpâne a toate, Cela ce singur ești fără de păcat, pentru mine, nevrednicul păcătos, ai fost dat morții, și încă morții pe cruce, ca să slobozești sufletul păcătosului din lanțurile păcatului.

Și ce voi răsplăti Ție pentru aceasta, Doamne? Slavă Ție, Iubitorule de oameni! Slavă Ție, Milostive! Slavă Ție, Îndelung-Răbdătorule! Slavă Ție, Cela ce ierți toate păcatele!

Slavă Ție, Celuia ce Te-ai pogorât ca să ne mântuiești sufletele! Slavă Ție, Celuia ce Te-ai întrupat în pântecele Fecioarei! Slavă Ție, Ce-

luia ce ai purtat legături! Slavă Ție, Celuia ce ai primit biciuiri! Slavă Ție, Celuia ce ai fost dat spre batjocorire! Slavă Ție, Răstignitule! Slavă Ție, Îngropatule!

Slavă Ție, Înviatule! Slavă Ție, Propovăduite! Slavă Ție, în Care am crezut! Slavă Ție, Celuia ce Te-ai înălțat la cer! Slavă Ție, Celuia ce ai șezut cu slavă de-a dreapta Tatălui și iarăși va să vii cu cetele îngerești ca să judeci tot sufletul care a defăimat pătimirile Tale sfinte!

În ceasul acela cumplit și înfricoșat când puterile cerești se vor clătina, când înaintea slavei Tale vor sta cu frică și cu cutremur toți îngerii, arhanghelii, heruvimi și serafimii, când se vor zgudui temeliile pământului și se va îngrozi totă suflarea de mărirea cea fără seamăn a slavei Tale – în ceasul acela să mă acopere cu aripile sale mâna Ta și să mă izbăvească de focul cel înfricoșat, și de scrâșnirea dinților, și de întunericul din afară, și de plângerea veșnică, ca să pot și eu să zic, binecuvântându-Te: slavă Celui ce a voit să îl mântuiască pe păcătos după îndurările marii Sale milostiviri!

3.

DĂRUIEȘTE HARTOTÎNDESTULĂTOR

Tămăduiește-mă, Doamne, și tămăduit voi fi cu adevărat! Unule Preaînțelepte și Mi-

lostive Doctor, rog bunătatea Ta: să măduiește rănilor sufletului meu și luminează ochii minții mele, ca să înțeleg iconomia cu care porți grijă de mine întotdeauna! și întrucât inima mea și mintea mea au înnebunit, să le îndrepte pe ele bunătatea Ta – sarea adevărată.

Ce voi spune Ție, Cunoscătorule al inimilor, Cela ce cerci inimile și rărunchii? Știi că însetează de Tine sufletul meu ca un pământ fără apă și că pe Tine Te dorește inima mea, iar harul Tău întotdeauna l-a săturat pe cel care Te iubește.

Pentru aceasta, după cum pururea ai luat aminte la mine, nici acum nu trece ruga mea cu vederea, căci, iată, mintea mea Te caută ca o roabă pe Tine, Cela ce singur ești Mântuitor cu adevărat.

Trimite, aşadar, harul Tău, ca să potolească foamea mea și să stingă setea mea, căci cu neșaț Te poftesc pe Tine, Stăpâne al meu! și cine se poate sătura de Tine dacă Te iubește cu adevărat și însetează de lumina adevărului Tău?!

Dătătorule al luminii! Plinește cererea mea și dăruiește-mi după cererea mea: izvorăște în inima mea o picătură din harul Tău, ca să se aprindă în ea ca focul văpaia dragostei Tale și să mistuie gândurile spurcate ca pe spini și pe mărăcini!

Dăruiește-mi aceasta din belșug ca un Dumnezeu omului, dă-mi ca un Împărat al împăraților, înmulțește-mi ca un Bun Tată.

4.

ÎN TINE ESTE TOTUL PENTRU NOI, DOAMNE

Pe Tine, Doamne, Te căutăm în rugăciune, fiindcă în Tine se cuprind toate. Cu Tine să ne îmbogățim, fiindcă Tu ești bogăția ce nu se schimbă odată cu trecerea vremii.

Milostivirea Ta să ne vină în ajutor! Harul Tău să ne ocrotească! Din vistieriile Tale varsă asupra noastră leac care să ne vindece rănilor!

Pe Tine trebuie să Te căutăm în locul a orișice altceva, și în afară de Tine nu trebuie să căutăm nimic, pentru că cel ce Te caută pe Tine găsește totul în Tine.

În Tine este bogăția săracilor, bucuria inimii necăjiților, doctoria tuturor răniților, mângâierea pentru toți câțiva se tânguiesc.

Primește rugăciunea noastră, Doamne al nostru, și dăruiește-ni-Te nouă pe Tine Însuți. În Tine să trăim, pe Tine să Te avem în locul a orice altceva, și atunci totul va fi al nostru.

Dă-ne nouă, Doamne, să fim ai Tăi. După milostivirea Ta, fii și Tu al nostru, căci Dreptul Tată Te-a dat pe Tine ca un leac al rănilor noastre.

Al nostru ești, din voia Tatălui Ceresc; al nostru ești și din voia Ta. Cu noi ești, Emmanuile! Cu noi ești, fiindcă Domnul este al nostru.

Primește de la noi rugăciunile noastre, Cel ce Te-ai pogorât la noi, Dumnezeul nostru; primeș-

te lacrimile păcătoșilor și celor vinovați le arată milă.

De bunăvoia Ta Te-ai unit cu noi: fii mijlocitor rugăciunii noastre. Ridică-o pe ea la Tatăl Ceresc și întărește-ne în suflet pacea.

5.

FII TOTUL PENTRU NOI ȘI DĂ-NE SĂ-ȚI ÎNCHINĂM TOT CE E AL NOSTRU

Ca pe lumina ochilor mă păzește, Doamne Dumnezeule, apără-mă, și cu aripile Tale mă acoperă de ispite.

Fii strajă ochiului, ca să nu privească hoțește; fii strajă urechii, ca să nu ia aminte la nedreptate.

Fii strajă buzelor, ca să nu iasă de pe ele clevetire, osândire, hulă și nici măcar vreun cuvânt deșert.

Fii strajă inimii, ca să nu se abată spre vicleșug și să nu lucreze fărădelegi.

Dăruiește-ne, Doamne, cunoașterea a ceea ce trebuie să facem și priceperea de a face.

Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să fim mai plăcuți înaintea Ta decât buna mireasmă de aromate.

Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să Te iubim pe Tine și să urâm lumea. Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să Te dobândim doar pe Tine în locul avuțiilor trecătoare.

Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să-Ți aducem Ție trei daruri alese. Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să ardem înaintea Ta trei tămâi binemirosoitoare.

Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să aprindem Ție trei făclii care strălucesc: duhul, sufletul și trupul, aceste trei daruri ale Treimii Celei Uneia.

Duhul să-l afierosim Tatălui, sufletul să-l afierosim Fiului, trupul să-l afierosim Duhului Celui Sfânt – Duhului Care o să-l ridice iar din țărână.

Tată, sfîrșește pentru Tine duhul nostru! Fiule, sfîrșește pentru Tine sufletul nostru! Duhule Sfinte, sfîrșește pentru Tine trupul nostru cel istovit de răni!

Dă-ne nouă, Doamne al nostru, să ne bucurăm de Tine, și Tu bucură-Te de noi în Ziua cea de pe urmă. Pe Tine Te laudă duhul, sufletul și trupul! Si fie nouă îndurările Tale.

6.

NĂDEJDILE CELOR CE AU PĂRĂSIT LUMEA

Fiul lui Iesei cântă: fericiți cei fără prihană în calea Domnului, care umblă în legea Lui. Si Mântuitorul nostru a zis în Evanghelia vieții: fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu; fericiți cei ce plâng, că aceia se vor veseli.

Celor ce s-au lepădat de lume și de lucrurile ei deșarte, care au urât poftele ei și s-au îngrețat de mângâierile ei, li s-a dat în Evangheliea mântuirii făgăduința răsplății, care este cămara netrecătoare și viața cea nesfârșită. Din iubire de Domnul lor, aceștia și-au lăsat în lume rudeniile, părinții, bogăția și avuția, fiindcă au auzit: fericiți cei săraci cu duhul – și pentru aceasta îi așteaptă Împărăția de Sus.

Aceștia și-au făcut trupurile temple ale Duhului Celui Sfânt, prin aspruma vieții au biruit poftele, au purtat jugul ostenelilor celor grele; din iubire față de Domnul au disprețuit viața lor.

Și-au răstignit sufletele, și-au pironit trupurile de cruce și prin nevoie lor L-au plecat pe Făcătorul lor spre milostivire.

S-au îngrețat de lăcomia pântecelui și au iubit înfrânarea; au alungat de la ei necurăția trupescă și s-au îmbrăcat cu smerenia.

L-au biruit pe vrăjmaș și au triumfat asupra lui; l-au pus pe fugă și au câștigat slavă; l-au biruit, și au fost măriti; l-au disprețuit, și au primit cununi.

Tatăl îi iubește, și Fiul cu dragoste îi îmbrățișează, și Duhul Sfânt Se veseleste în trupurile lor curate.

Hristos îi cheamă, zicând: „Veniți, cei ce v-ați ostenit întru numele Meu, de intrați în cămara din care cei chemați nu vor mai ieși niciodată!”

Asupra unora ca aceștia Domnul pune cu-nuni, și ei gustă fericirea în cămările Lui pentru

necazurile pe care de dimineață până seara le-au purtat împreună cu El.

Împărăția de Sus îi așteaptă la ea pe cei care au biruit în război și prin aceasta s-au proslăvit.

După obiceiul lor, îngerii se pogoară ca să-i întărească pe luptători în vremea războiului.

Duhurile ies în întâmpinarea biruitorilor, îi numesc „fericiți” și zic: „Veniți, osteniților, și vă odihniți de ostenelile voastre, că prin răbdarea pătimirilor l-ați biruit pe viclean.”

Raiul le deschide porțile sale; ei se sălășluiesc în locașurile luminii și se odihnesc acolo.

În gurile lor este glas de slavoslovie și laudă către Cel ce i-a întărit pe ei în război.

7.

SUFLETUL CARE A SIMȚIT MÂNTUIREA ÎN DOMNUL

Tu, Hristoase Mântuitorule, Te-ai făcut mie cale a vieții, care duce la Tatăl. Această cale îmi este singura bucurie, și sfârșitul ei este creasca Împărăție.

Tu, Doamne Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Te-ai făcut mie cale a vieții și luminare.

Harul Tău s-a făcut în inima robului Tău lumină și bucurie, care este mai dulce decât mierea și decât fagurul pe buzele slujitorului Tău.

Harul Tău s-a făcut în sufletul robului Tău comoară, a îmbogățit sărăcia lui, a izgonit lipsa și stricăciunea.

Harul Tău s-a făcut pentru robul Tău liman, putere, acoperământ, înălțare, laudă, hrană pentru toată viața lui.

Cum va tăcea robul Tău, Stăpâne, odată ce a gustat din marea dulceață a iubirii Tale și a harului Tău? Și cum voi cuteza să pun opreliște valurilor harului, care se revarsă în inima păcătosului, pline de dulceața multelor dăruiri?

Lăuda-voi slava Stăpânului Puterilor Cerești, mări-voi harul Tău, Hristoase Mântuitorule, nu voi înceta să cânt cu limba dragostea Ta.

Dragostea Ta mă trage la Tine, Mântuitorule, lauda vieții mele.

Mintea mea este trasă în urma Ta, și dulce îmi este mie aceasta, prin harul Tău.

Inima mea să fie pentru Tine pământ bun, și harul Tău să o adape cu roua vieții veșnice.

Harul Tău să secere totdeauna în țarina inimii mele spicile cele bune: frângerea inimii, închinarea, sfîntenia și tot ce este placut înaintea Ta.

Adu-mi sufletul înapoi în curțile Raiului desfătării, ca să petreacă în lumină, ca în mijlocul dulceții Raiului să grăiesc și eu, dimpreună cu sfîntii toți: „Slavă Tatălui fără moarte, închinare Celui ce dă cereștile dăruiri celui de nimic, ca și acesta să aducă drahma slavosloviei Împăratului tuturor!”

8.

SINGURA NĂDEJDE A PĂCĂTOȘILOR ESTE DOMNUL CEL RĂSTIGNIT

Plângeți-mi goliciunea, frații mei iubiți!

L-am mâniat pe Hristos cu întinăciunea vieții mele. Ca un Bun, El m-a făcut și mi-a dat libertate, iar eu, folosind-o strâmb, I-am plătit cu rău – cu faptele mele necuvioase.

Domnul a toate m-a făcut desăvârșit, unealtă a slavei Sale, ca să-I slujesc și să sfîntesc numele Lui, iar eu, nenorocitul, mi-am făcut mădularele unelte ale păcatului și am săvârșit toată nedreptatea cu ele. Vai mie, căci cu dreptate m-a osândit!

Faptele mele de rușine vor apuca înaintea mea la Judecată și vor pârâ sufletul meu sărman. Cu stăruință mă rog Tie, Mântuitorul meu: acoperă-mă cu umbra aripilor Tale și nu da în viileag întinăciunile mele la marea Ta Judecată, ca să preaslăvesc bunătatea Ta.

Faptele cele rele pe care le-am făcut înaintea Domnului tuturor mă despart de obștea Sfinților, și întrucât nu am slujit lui Dumnezeu în viața mea, aşa cum au făcut ei, nu am nici o părtăsie cu faptele lor bune. Vai mie, căci am pierit!

Acum mă ajunge nenorocirea de care m-am făcut vrednic. Dacă m-aș fi nevoit ca ei, împreună cu ei, m-aș fi proslăvit, dar întrucât am fost nepăsător și am slujit poftelor, nu fac parte din